

7600234@gmail.com

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא

בדף היומי

גיטין דף ס' למסקנא

דף ס' ע"א

א. לאחר שקראו כהן ולוי בתורה, קוראין תלמידי חכמים הממונין פרנסים על הציבור, ואחריהן תלמידי חכמים הראויין למנותם פרנסים על הציבור (ששואלים אותם דבר הלכה בכל מקום ואומרם), ואחריהן בני תלמידי חכמים שאבותיהן ממונים פרנסים על הציבור, ואחריהן ראשי כנסיות וכל אדם.

ב. ספר תורה שחסר בו יריעה אחת, אין קורין בו.

ג. אין קוראין בחומשין בבית הכנסת, משום כבוד ציבור.

ד. ספר הפטרות שאין בו נביא שלם, י"א שאסור לקרות בו בשבת לפי שלא ניתן ליכתב, ואסור לטלטלו לפי שאין ראוי לקריאה. וי"א שמותר לקרות בו ומותר לטלטלו, שהתירו לכתוב אותו משום 'עת לעשות לה', שלא כל ציבור יש להם יכולת לכתוב נביא שלם. וכמו שהתירו לכתוב תורה שבעל פה כדי שלא תשתכח.

ה. י"א שהתורה מגילה מגילה ניתנה, שמשה היה כותב כל פרשה שנאמרה לו, ולסוף ארבעים חיברן בגידין ותפרן. וי"א שחתומה ניתנה, שלא נכתבה רק לאחר שנאמרו לו כל הפרשיות, ואלו שנאמרו לו תחילה היו סדורות אצלו בעל פה. חוץ משמונה פרשיות שנאמרו ביום שהוקם המשכן ונכתבו בו ביום.

ו. י"א שאין כותבין לתינוק מגילה להתלמד בה, ואם דעתו להשלים מותר. ולרבי יהודה כותב בבראשית עד דור המבול, ובתורת כהנים עד ויהי ביום השמיני.

ז. הילני המלכה עשתה טבלא של זהב שפרשת סוטה כתובה עליה, כדי שיכתבו משם פרשיות לסוטות הבאות. ולסובר שאין כותבין מגילה להתלמד, לא כתבה רק תיבה שלימה בתחילת המקרא, והשאר היה כתוב בראשי תיבות.

דף ס' ע"ב

א. שמונה פרשיות נאמרו ביום שהוקם בו המשכן, ואלו הן: פרשת אמור אל הכהנים, פרשת קח את הלויים, פרשת טמאים (ויהי אנשים, פסח שני), פרשת שילוח טמאים, פרשת אחרי מות, פרשת שתויי יין, פרשת נרות (בהעלותך), פרשת פרה אדומה.

ב. י"א שרוב התורה בכתב (שתלויה במדות שהתורה נדרשת בהם), ומיעוטה על פה. וי"א שרובה על פה, ומיעוטה בכתב.

ג. דברים שבכתב אי אתה רשאי לאומרן על פה, וכן דברים שבעל פה אי אתה רשאי לאומרן בכתב.

ד. לא כרת הקדוש ברוך הוא ברית עם ישראל אלא בשביל דברים שבעל פה.

ה. מערבין בבית ישן, שאם רגילין בני החצר ליתן עירוב החצר בבית אחד, אין משנין את מקומן ליתנו בבית אחר, מפני דרכי שלום, שלא יחשדו הנכנסין לבית שבני החצר מטלטלין בלא עירוב.

ו. בעלי השדות הקרובים לנהר וחלוקין על המים שבו, העליונים רוצים לסוכרו כדי להמשיכו דרך נגרים קטנים להשקות את שדותיהם, והתחתונים מעכבים עליהם ורוצים להשקות את שדותיהם תחילה. לשיטת רב הדין עם התחתונים, שיש להניח את הנהר לילך כדרכו. ולשמואל הדין עם העליונים, שהם קרובים אל הנהר. ויש מי שאומר שלא הוכרע הלכה אם כרב או שמואל, ו'כל דאליים גבר'.

ז. ואם העליונים אין סוכרים את המים, אלא שדולים והולכים והנהר ממשיך כדרכו, הכל מודים שכל הרוצה לדלות יבוא וידלה.

ח. בור הקרוב לאמה, מתמלא ראשון מפני דרכי שלום. ולשיטת רב אין דין זה אלא באמה המתהלכת על פי בורו, שנתמלא מאליו ואין צריך לסכור את הנהר.

TTTTTTTTTTTTTTTT

לומד יקרו אם לדעתך יש טעות בחומר, שגיאת כתיב, או כל הערה אחרת, לטובת הכלל, דווח למערכת באמצעות שליחת דואר לכתובת:

7600235@gmail.com

יש לציין מסכת, דף, ועמוד. תודה.

© כל הזכויות שמורות למערכת "הדף היומי למסקנא". אין להפיץ ו/או לעשות כל שימוש מסחרי בחומר.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@gmail.com